Апокалипсис XIX века. Подлинная история геноцида

https://www.tart-aria.info/apokalipsis-xix-veka-podlinnaja-istorija-genocida

2. Požáry a zemětřesení

Jaderný výbuch produkuje světelné záření, které spálí vše v okruhu několika kilometrů v závislosti na výšce a síle výbuchu a také na terénu. **I jediný jaderný výbuch způsobuje požáry děsivé intenzity, které dokážou roztavit kámen, a takové kobercové bombardování nevyhnutelně způsobilo ohnivou hradbu, která spálila všechny organické látky včetně lesů a proměnila tyto organické látky v popel.** A většina tohoto popela stoupala do atmosféry.

To je odpověď na otázku, proč je **většina lesů mladých: jednoduše vyhořely**. Ještě bych rád dodal, že pokud dopadlo alespoň 20 cm zeminy, celý les odumře, protože kořenový krček stromu musí být striktně na hranici mezi vzduchem a zemí. To je les, který neshořel v ohni jaderného požáru, prostě uschl, když byl zasypán zeminou.

Ale to předbíhám, o zasypání půdou si povíme později. **Rozsáhlé požáry, to byl jen začátek. Rázová vlna z tisíců jaderných výbuchů, k nimž došlo v krátkém časovém úseku na celé Zemi, způsobila v zemské kůře intenzivní napětí, které aktivovalo většinu spících sopek a vedlo k silným současným zemětřesením a sopečným erupcím v různých oblastech.** Ty uvolnily do stratosféry statisíce tun prachu a oxidu síry **a zahájily proces snižování teploty planety, protože prach zachycuje sluneční paprsky**. Množství popela a oxidu siřičitého, které uvolnily do atmosféry, je těžko pochopitelné a těžko porovnatelné, protože se jedná o číslo s 16 desetinnými místy. Není těžké odhadnout, že **zemětřesení, která se odehrála na mořském dně, způsobila na pobřeží tsunami**.

V historických dokumentech obvykle najdeme poměrně podrobné popisy různých velkých erupcí. Ano, data událostí se liší, ale zda se ve skutečnosti jednalo o různé, spolu nesouvisející události, které se odehrály v různých dobách, nebo zda prostě vše se odehrálo v 19. století, o tom budeme hovořit dále, ale nyní si jen zkuste představit sami sebe v této situaci.

V roce 1755 došlo k jednomu z nejničivějších zemětřesení v historii. Ačkoli se mu začalo říkat **Lisabonské zemětřesení,** jeho následky se rozšířily do velké části Evropy, Afriky a Ameriky. Bylo cítit v Grónsku, Západní Indii, na Madeiře, ve Švédsku a Norsku, ve Spojeném království a Irsku. Zasáhlo území o rozloze nejméně čtyř milionů čtverečních mil. **V Africe byly otřesy stejně silné jako v Evropě.** Velká část Alžírska byla zničena a poblíž Maroka pohltila zemská propast vesnici s osmi nebo deseti tisíci obyvateli. Na pobřeží Španělska a Afriky obrovská vlna spláchla města a zpustošila celé oblasti. Mimořádně silné otřesy byly cítit ve Španělsku a Portugalsku. Cádiz prý zaplavila vlna vysoká až 20 metrů.

> *„Hory, nejvyšší v Portugalsku, se otřásly v základech; vrcholky některých z nich se otevřely a vytvořily krátery sopek, z nichž vyšlehly plameny; na okolní vesnice se zřítily obrovské skály.“*

> *„V Lisabonu se nejprve ozvalo hřmění v podzemí a vzápětí silný otřes zničil většinu města. Během šesti minut zahynulo asi 60 000 lidí. Moře nejprve ustoupilo a odhalilo písečné přesypy a poté vystoupilo do výšky 16-18 m nad svou obvyklou hladinu. K dalším velkolepým katastrofám během Lisabonské katastrofy patřilo nové nábřeží z čistého mramoru, které zničil přírodní živel. Jeho vybudování stálo obrovské množství peněz. Shromáždilo se na něm mnoho lidí v naději, že se tam schovají před padajícími troskami, ale náhle se celé nábřeží zřítilo do moře a na jeho hladině se neobjevil žádný z mrtvých.“*

> *Zemětřesení „okamžitě zničilo všechny kostely a kláštery, téměř všechny velké budovy a čtvrtinu obydlí. Asi dvě hodiny po otřesech vypukl v některých čtvrtích požár a po tři dny zuřil ve městě strašlivý požár, který ho zcela zničil. K zemětřesení došlo ve sváteční den, kdy byly všechny kostely a kláštery plné lidí, a jen několika málo lidem se podařilo uniknout.“*
>
> *„Hrůza, která lidi pohltila, se nedá popsat. Nikdo neplakal, prostě žádné slzy nebyly. Lidé pobíhali ze strany na stranu; šíleli hrůzou a úžasem, bili se v prsa a křičeli: ‘Přišel konec světa! Matky, zapomínajíce na své děti, pobíhaly kolem s kříži v rukou. Bohužel mnozí spěchali do kostelů hledat spásu, hledali ochranu, ale marně se v nich slavilo přijímání, marně nešťastníci padali k zemi a natahovali ruce k oltářům – ikony, kněží i lidé byli pohřbeni pod sutinami.“*

Později bylo zjištěno, že v osudný den zahynulo přibližně 90 000 lidí. A zde je nedávná zpráva místních obyvatel o výbuchu sopky na Luzonu v roce 1991 (https://cs.wikipedia.org/wiki/Pinatubo):

> *„Když ze sopky vyrazil sloup dýmu, okamžitě jsme sem běželi, silnice byla plná lidí. Padal na nás popel a drobné kameny. Došlo k výpadkům elektřiny a vody. Z některých částí ostrova Luzon bylo téměř nemožné se dostat. Viditelnost je nulová, auta jsou pokrytá bahnem, které se z nebe nepřetržitě sype.“*

Zde chci hned upozornit na skutečnost, že **půda, kterou sopky vyvrhly (a vyvrhují i dnes), je černá a půda, která pohřbila města, má převážně hnědou barvu. Rozhodně je tedy možné říci, že za zasypání měst nejsou zodpovědné pouze sopky.**

3. Prachové bouře

Jak již bylo řečeno, kobercové bombardování způsobilo ohnivou stěnu, která spálila veškerou organickou hmotu včetně lesů a proměnila ji v popel. Mnozí naši sledovatelé napsali, že mnohokrát viděli vrstvu popela těsně pod vrstvou hlíny, výšky 2-3 metry. Ale to není všechno. **Masové požáry zpustošily rozsáhlá území, která proměnila povrchovou půdu v prach, a protože nebylo nic, co by ho zadrželo, prach rozfoukal vítr, který se nedal zadržet na rozsáhlých územích.** Jedná se o takzvané „horké vysušující větry“ a prachové bouře. Začala větrná eroze. Všechen tento prach také stoupal do atmosféry a čím byly prachové částice jemnější, tím výše stoupaly a zůstávaly v atmosféře déle.

Kromě toho samotné jaderné výbuchy uvolnily na oblohu statisíce tun prachu, který rovněž nikdy nezmizel, a dále prach ze samotných požárů a sopek a pak z horkých vysušujících větrů.

Existuje názor, že tímto způsobem byla narušena rovnováha rotace planety, protože v případě nevyvážené hmoty se střed rotace posouvá a oblast, kde bylo vyzdviženo více zeminy, se stala lehčí a Země má údajně kvůli tomu posunutou osu rotace. Zabývejme se tímto tvrzením a uvažujme jednoduchý příklad s krasobruslařkou, když se otáčí s oběma rukama přitisknutýma k tělu, otáčí se rychleji, když rozpaží ruce od sebe, otáčí se pomaleji, ale pokud vystavíte pouze jednu ruku, rovnováha se naruší a krasobruslařka se již neotáčí rovnoměrně.

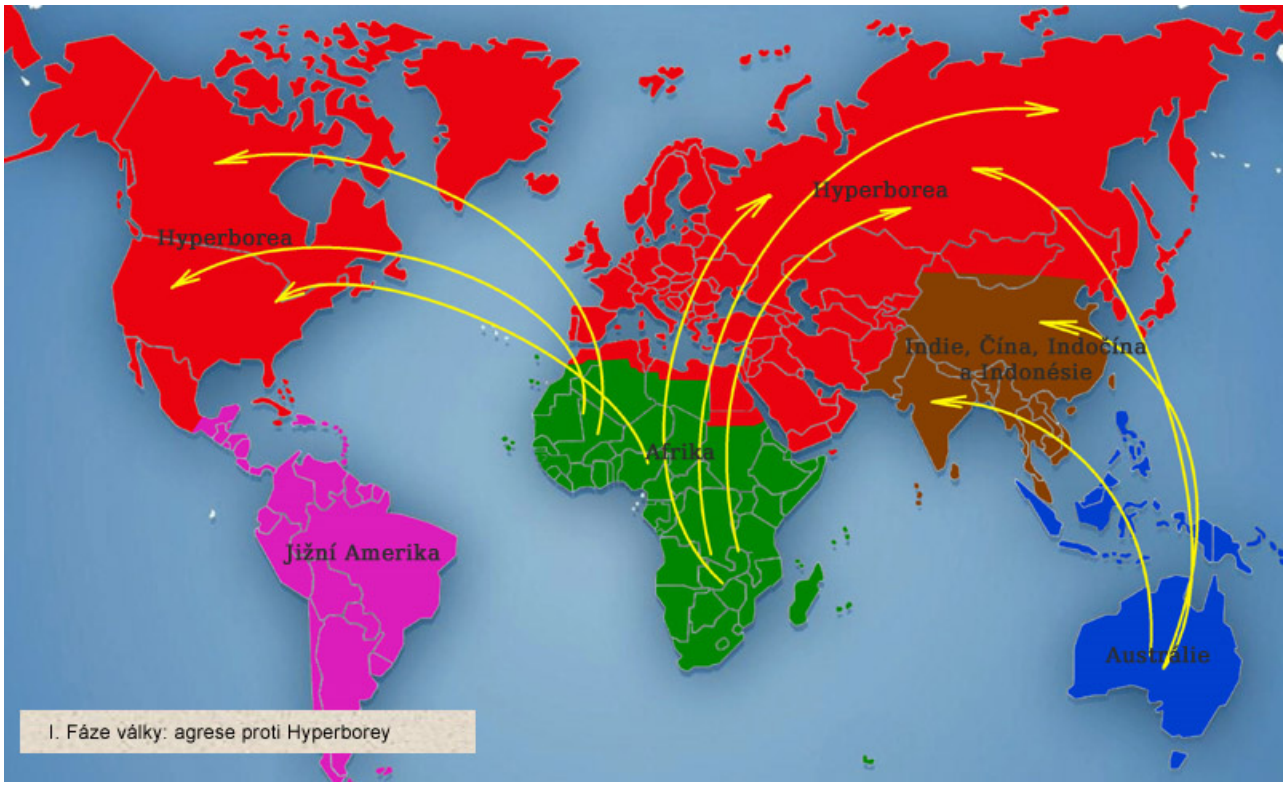
Julia Lipnická

Na tomto příkladu se někteří badatelé snaží vysvětlit skutečnost, že města jsou zaplněna obrovským objemem zeminy a v případě pohybu těchto mas zeminy je porušena rovnováha hmotnosti Země, což vedlo k povodňové vlně.

Tento příklad je však naprosto nesprávný, neboť hmotnost paže krasobruslařky je v % poměru k hmotnosti jejího těla zcela srovnatelná a hmotnost přemístěné zeminy se sice měří ve statisících tun, ale v % poměru k hmotnosti celé Země jsou to biliontiny procenta a všechna tato zemina neovlivní rovnováhu celého systému a rotaci Země.

Víme-li, že výbuch o síle 1MT promění 20 000 tun půdy v prach, i kdybychom předpokládali, že všechny nálože byly o síle 100MT a bylo jich tisíc a Země se nějakým způsobem neroztrhla na kusy, nepřesáhla by v tomto případě hmotnost vyzdvižené půdy 2 000 000 000 tun neboli 2*10^9 tun. Při hmotnosti Země 5,97219*10^24 tun by to bylo 3,35*10^-13 neboli 3,35 desetin biliontiny hmotnosti planety – zřejmě málo. Případnou změnu rovnováhy planety tedy můžeme zanedbat. Pokud jde o příklad s krasobruslařkou, která mění rychlost rotace svého těla rozpažením rukou, neměli bychom zapomínat, že při rozpětí paží 1,5 metru a šířce ramen (nebo boků) 50 cm je změna vzdálenosti mezi dlaněmi trojnásobná, zatímco výška oběžné dráhy ISS (408 km) nepřesahuje 7 % poloměru Země. Takže i kdyby se na oběžnou dráhu ISS vrhla veškerá Země vyzdvižená výbuchy, nestačilo by to k vážnému ovlivnění rotace planety.

Je třeba si uvědomit, že na tak rozsáhlém území nedošlo k výbuchům současně, na vteřinu přesně, protože trvá, než odpalovací zařízení dosáhne cíle. Navíc odpaly probíhaly z různých míst, někdy i na různých kontinentech.

Celý proces vynášení půdy do atmosféry v podobě prachu a úlomků nejpravděpodobněji trval nějakou dobu.

~~~

Přeložil mojmír, www.slovanskakosile.cz
~~~

předchozí článek
pokračování...

Sdílet